

de dood van de beide moeders te Gruchy het ingaan tot een nieuw bestaan. In smart en tranen werd zijn liefde wedergeboren.

Voortaan had hij zijn geliefden niet meer te zoeken hier beneden op de aarde. De blik werd naar boven gespannen.

Deze tijd van kommer en zorg en verbreking der banden, die hem aan het aardse en tijdelijke knoopten, is de wordingsperiode van den Millet, die zich een eeuwig naam

„La Bible et les psaumes, ce sont mes bréviaires.”, sprak hij tot den ouden abt te Gréville. 't Zal vooral in deze donkere dagen zijn geweest, dat hij in het oude Woord zijn troost en rust zocht. Vond misschien toen de boer van Normandië in de omdwalingen der Hebreuwsche herders van Genesis door de woestijnen van Syrië en Egypte zijn eigen beproevingen! Ging toen zijn oog open voor de arenlezende Ruth en voor Hagar,

LES GLANEUSES.

verwierf. In deze dagen schept hij zijn Zaaier!

Millet, de wordende kunstenaar, ging in tranen en rouw. Jammerlijke tijden, een verscheurd Frankrijk! Zijn dierbaren sterven. Dagelijks verkeert hij in nood en zorg. In zijn kunst wordt hij aangevallen, gekleinert, verworpen. Hij wordt gesmaad, miskend, gescholden.

Echter, ondanks alle tegenkanting houdt hij vol en stuurt met vaste hand op zijn doel aan.

die haar stem opheft en weent en zich omwerpt, dat zij haar kind niet zou zien sterven!

Stond de herder van Normandië en der vlakten van Barbizon voor hem op in de schapenweidende Patriarchen en werd voor hem de waterputtende boerin uit zijn omgeving de Rebekka, die, haar kruik op den schouder, den knecht van Abraham op den avondtijd tegemoet trad!

Hoor Millet, als hij in den schemer over